организовано зло има у својим рукама таква моћна средства да може „очистити“ читаве земље, ако се исте појаве као препреке на његовом путу, као што је то било недавно случај са Србијом.

Поред тога, сада сви говоре, нарочито после приказивања на CNN - рушење Руског парламента 1993. године, рата у Персијском заливу, бомбардовања Србије и организованих терористичких аката на Америку - да нас је савремена електронска техника довела до тога да ми више не разликујемо масивно ракетно уништавање људи од компјутерских видеоигрица. И само онда када нека нова страшна свирепост шокира, масе гледалаца се стресају и неки од њих мењају ТВ-програм.

Ко још сумња у то да је организовано зло - јавни доказ близине присуства онога који све ово организује - „човека безакоња“!

У масовној свести већ је унедрено оно што мора одређивати личност човека - **бити као сви.**

Бити као сви, као цело човечанство, то је највеће човеково достојанство када је реч о добру и правди - о томе што одређује на самоме делу личност човека. Човек је онолико човек, колико он живи по добру и правди. И на крају крајева, по благодати Христовој. Бити као сви, хришћански значи, бити са Црквом и са Христом.

Овде се врши ђавоља подвала. После комунистичке чопоративности (стадности - на руском) наступила је друга епоха - чопоративност свеопштег греха тј. учествовати у греху као и сви. Богом дани живот замењује се компјутерима и видеоиграма. Људи могу бити и вештачки саговорници којима није потребна жива реч.

Ова нова општа атмосфера може постати јача од стида, савести и Бога. Сваки грех брише црте јединствености и непоновљивости човека. И тамо где се масовном свешћу - живот без Бога, без стида и без савести прихвата као норма, врши се уништавање личности! Све ово се врши под видом „Слободе индивидуума“, но довољно је само погледати на моду да би се схватило да се све чини као по команди: сви треба да буду са голим стомацима и истетовирани. И најглавније сви морају бити „слободне личности“ за које не постоје никакве моралне и религиозне забране.

Какве они хоће монструме да одгаје? Вампире који ће једни другима крв пити и клонирати се. Изгубљени су сви оријентири.

Уистину силеције су страшније од разрушитеља. Разне могу бити форме геноцида. Сада све чине да униште радост рађања деце. Нико више не говори да је дете - срећа. Нема више култа детета. Све се чини као да деца и њихови проблеми уопште не постоје. Постоје само дванаестогодишње проститутке. Развраћивање деце је најдубљи ђавољизам; ђаво нема већег циља од развраћивања и погубљивања чистих душа. Као што су при Стаљину у лагере упућивана деца „народних непријатеља“, потенцијални осветници, тако сада хоће да сву децу претворе у духовне самртнике да не би могао нико да устане за руски народ.

Како преодолети ово растварање у сумпорној киселини? За ово треба бити личност. „Просечан човек“ у овој атмосфери не може да преживи (опстане). Личност је само тај који је са Христом, ко је причастан Његовој крепкости, Његовој љубави, Његовој благодати. Наступа време нових жалости (невоља) и нове верности Богу. „Не бој се, мало стадо“ - Господ не губи власт никада. За Бога нема ничег немогућег, само када би ми били са Њим.

ВАСКРСЕЊЕ

Манастир Подмаине, Будва – Успење Пресвете Богородице.
Са благословом игумана јеромонаха Рафаила.

ДРУГА НЕДЕЉА ПО ВАСКРСУ
МИРОНОСИЦА
св. свештеномуч. Јануарије

Мк. 15, 43 - 47; 16, 1 - 8; зч. 69;

СВЕТИ ВЛАДИКА НИКОЛАЈ
јеванђеље о женама Мироносицама

Дивна је љубав живих према живима. Никад светлост сунца није тако дивна.

Дивна је и љубав живих према мртвима. Никад тиха месечина на језеру није тако дивна.

Човек је узвишен, кад брине о живима. Човек је више него узвишен, кад брине о мртвима.

Човек често брине о живима из себичности. Но где је себичност у бризи човека за мртве? Хоће ли му мртви платити, или заблагодарити?

Неке животиње сахрањују своје мртве; и предајући их гробу, предају их и забораву. Но кад жив човек сахрани умрлог човека, он сахрањује и један део себе с мртвим; и враћа се дома носећи у души својој део сахрањеног мртваца. Ово је нарочито јасно, до ужаса јасно, кад сродник сахрањује сродника, и пријатељ пријатеља.

О, гробари, у колико сте гробова ви већ сахрањени, и колико мртваца живе у вама!

Смрт има једно својство љубави: она као и љубав обезличава у многоме оне, који је виде и живи остану. Погрбљена мајка ходи на гробове деце своје. Ко то ходи? То деца у души мајчиној, и мајка, ходе дечјим гробовима. У души мајчиној мајка живи само у једном тесном куту; сву осталу палату душе њене заузимају деца.

Такав је и Христос, и то у несравњено већој мери. Он се био сав стеснио у гроб, да би се људи, деца Његова, могли раширити у бескрајној палати Раја.

Погрбљена мајка ходи гробовима деце своје, да их као васкрсне

email: manastirmaine@gmail.com
prezentacija: podmaine.weebly.com

у души својој, да их окупа сузама својим, да их помилује мислима својим. Љубав мајчина спасава мртву децу од ишчезнућа и уништења у овоме свету, бар за неко време. Погрбљени и попљувани Господ успео се клецајући ка Своме Крсту и Гробу, да Љубављу Својом истински васкрсне цео човечји род, и спасе га заувек од ишчезнућа и уништења. Само што је дело Христово несразмерно веће од дела ма које осамљене мајке у свету, јер је и љубав Његова према човечјем роду несразмерно већа од љубави ма које мајке у свету према деци њеној.

Ма колико да је велика љубав и жалост мајке, њој увек преостаје суза; и кад у гроб и сама сиђе, она понесе собом преосталих суза. Господ Исус пак излио је за Своју децу, за сву децу овога света, све сузе до последње капи, и - сву крв до последње капи. Никада те, о грешниче, скупље сузе неће оплакати, ни жива ни мртва. Никада те ни мајка, ни жена, ни деца, ни отаџбина неће скупље платити него што те је Христос Спаситељ платио.

О, осамљени и сиротни човече! не реци: ко ће ме ожалити кад умрем? Ко ће ме мртва оплакати? Гле, Господ Христос ожалио те је и оплакао и жива и мртва срдачније него што би то учинила мајка.

Не приличи се називати мртвима оне, за које Христос из љубави пострада и умре. Они су живи у Живоме Господу. Сви ћемо ми то јасно знати онда, кад Господ последњи пут посети земаљско гробље, и кад трубе затрубе.

Љубав мајчина не може да дели мртву децу од живе. Још мање то може љубав Христова. Видовитији је Господ од сунца: Он види близак крај оних, који још живе на земљи, и види почетак живљења оних, који су се упокојили. За Онога, који је створио земљу из ништа, и тело човечје из земље, нема разлике између гробова од земље и гробова од тела. Да ли ће пшеница стајати у пољу или у амбару? каква је то разлика за домаћина, који у оба случаја мисли о зрну пшеничном а не о слами и не о амбару? Да ли су људи у телу или у земљи - каква је то разлика видовитог Домаћина душа људских?

Дошавши на земљу Господ је учинио две посете људима. Прво онима, који живе у гробовима телесним, а друго онима, који живе у гробовима од земље. Он је умро, да би посетио Своју умрлу децу. Ах, како и мајка увелико умире кад ходи на гробове своје деце!

Брига за мртве једина је брига Божја; остало је све радост Божја. Бог се не брине за бесмртне ангеле; Он се радује ангелима као и ангели Њему. Бог се брине за људе, за оне, који по слободи умиру, и који по слободи могу да оживе. Бог се брине непрестано, како да васкрсне људе. Зато Бог непрестано посећује гробове људске, покретне и непокретне, са светим ангелима Својим. Велика је брига Божја за мртве; велика је не зато што Бог не може да их васкрсне, него што сви мртви неће да васкрсну. Неће људи добро своје; и то је велика брига Божја.

О, како је велика радост на небу због једнога мртвог кад оживи, због једног грешника кад се покаје! Један покајани грешник - што је исто што је и умрли душом па васкрсли - чини Бог већу радост него деведесет и девет ангела којима не треба покајање. Већа је радост на небу за једнога грешника који се каје, него ли за деведесет и девет праведника којима не треба покајање (Лк. 15, 7).

Како је племенита брига за мртве! Бринући о нама у овој долини мртвих, ангели Божји брину Божју бригу. Бринући о мртвима и ми бринемо Божју бригу, и постајемо кроз то Божји другови и Божји сатрудници.

Но кад велики Господ и Бог наш умре као човек, претоварен гресима људским, ко се побрину о Њему мртвом од оних, о којима Он брину од вечности? Ко посети гроб Његов? Ко показа љубав своју према умрлом? Жене. Но не све и свакојаке жене него жене мироносице, чије душе беху миросане бесмртном љубављу Христа Господа. Њихове су душе биле препуне мириса вере и љубави, зато су оне и руке своје напуниле мирисима и пошле на гроб, да миришу тело Христово.

Свете Мироносице свих времена, многобројне су. Било их је прво мало, а затим све више и више. Шта су Свете Подвижнице, шта? - Мироносице! Света Мученица Варвара, Света Мученица Ирина, Преподобна Марија Египћанка и све Преподобне Матере, шта су оне? - Мироносице кроз векове и векове, душе које се држе Еванђеља Господа Христа и живи њиме у њему, а на првом месту то су монахиње у подвигу и звању. Мироносице стално чисте душу своју од греха да не засмрди ова душа. Јер, ко стоји на челу свих Мироносица? Ко је то који Мироносицама даје сав небески сјај? - Пресвета Богомајка. Она - Она је врховна и Прва Мироносица. Вели се за Њу у светим молитвама: да нам је Миомир Небески родила, Господа Христа, Благоуханије је створила. Зато Прва Мироносица испред свих њих. И благо оној души која иде за Њом вером у Њеног Васкрслог Сина, Господа Христа, љубављу светом, молитвом, постом и свима осталим светим врлинама.

преп. Јустун Нови Ћелијски

протојереј Александар Шаргунов - ОРГАНИЗОВАНО ЗЛО

Никада још зло није било тако очигледно и никада реакција на њега није била тако слаба. Много пута смо говорили о томе да је зло данас постало отворено, дакле иступа не прикривајући се ничим - као што је то оно обично чинило. Вероватно због тога што је постало свесно своје снаге. И друго, што је још страшније, то је одсуство противљења злу, својеврсна сида - синдром стеченог имунодефицита, када организам (у овом случају: друштвени и чак црквени) нема снаге да се супротстави ни најмањој инфекцији. Треће, зло постаје као никада пре организовано и то у светским размерама. У том смислу су комунизам и фашизам били само проба. Најновија техничка достигнућа омогућују да се у једном трену свака лаж и непристојност могу увући у све домове и тако поразити читаво човечанство. При томе,